

ISIM

ISIM

ISSUE 12
APRIL 7, 2025

دوشنبه ۱۷ فروردین ۱۴۰۴

"EVERY MONDAY, A STEP TOWARDS
INVESTMENT KNOWLEDGE"

کمیسیون سرمایه‌گذاری اتاق بازرگانی اصفهان
(دوشنبه های سرمایه گذاری)

IRAN BECOME SIXTH
TEAM TO QUALIFY FOR
2026 FIFA WORLD CUP
AS MEHDI TAREMI
GRABS BRACE IN DRAW
AGAINST UZBEKISTAN

توسعه فوتبالی و یک درس ، تیم ملی ما به جام
جهانی آمریکا صعود کرده است . فوتبال ما چه
دارد که در صنعت، اقتصاد یا سیاست نداریم؟ در
واقع فوتبال ما خودش را با واقعیت جهان تطبیق
داده است. این بازاندیشی همان چیزی است که
امروز در سایر حوزه‌ها نیز نیاز داریم.

مقدمه

بیش از فوتبال

دنگ شیائوپینگ، معمار توسعه‌ی چین بود. او که سالها به خاطر دیدگاه‌های سیاسی متفاوتش، کنار گذاشته شده بود، روزی برای دیدن بازی تیم ملی فوتبال چین به ورزشگاه و در میان مردم رفت. سیاستمدار کنارگذاشته شده آنچنان مورد تشویق تماشاگران قرار گرفت و به سمت ردیف نخست هدایت شد که این حادثه جرقه‌ی بازگشت دنگ به عرصه‌ی سیاست بود. او چند سال بعدتر نماد سیاست‌های توسعه‌خواهانه شد.

او از پینگ‌پونگ نماد توسعه‌ی چین را ساخت؛ و نماد آنچه «سیاست درهای باز» نامیده می‌شود. پینگ‌پونگ ظرفیتی بود برای فهم سیاست. برای مذاکره، برای آغاز رابطه با آمریکا. وقتی دنگ به آمریکا رفت تیم پینگ‌پونگ را با خود برد و این بازی نمادین، شد نماد رفت و برگشت‌ها، نماد بازی در عرصه‌ی سیاست! ورزش‌ها ظرفیت نمادینی دارند، که آن‌ها را تبدیل به زندگی می‌کند.

فوتبال و کشتی برای ما چنین ظرفیتی دارند. ما برای چند روز هم که باشد، شده‌ایم صدرنشین یک گروه در جام 26 ام. داستان فوتبال ما روایتی قابل تکرار برای صنعت و فناوری هم خواهد بود.

جام جهانی فوتبال ۲۰۲۶

پیشنهاد آمریکا، مکزیک و کانادا در جریان رای‌گیری نهایی در شصت و هشتمین کنگره فیفا در مسکو، پیشنهاد مراکش را شکست داد. این اولین جام جهانی از سال ۲۰۰۲ خواهد بود که توسط بیش از یک کشور برگزار می‌شود. مکزیک با میزبانی قبلی خود در مسابقات ۱۹۷۰ و ۱۹۸۶، اولین کشوری خواهد بود که سه بار میزبان جام جهانی مردان است. ایالات متحده آمریکا آخرین بار در سال ۱۹۹۴ میزبان جام جهانی بود، در حالی که این اولین باری است که کانادا میزبان این مسابقات است. این رویداد پس از برگزاری دوره ۲۰۲۲ در قطر در ماه‌های نوامبر و دسامبر به برنامه برگزاری مسابقات در تابستان باز خواهد گشت.

جام جهانی فوتبال ۲۰۲۶ (FIFA WORLD CUP 2026) که به عنوان جام جهانی ۲۶ شناخته می‌شود، بیست و سومین دوره مسابقات بین‌المللی جام جهانی فوتبال مردان است که توسط تیم‌های ملی عضو فیفا برگزار می‌شود. این مسابقات از ۲۱ خرداد تا ۲۸ تیر ۱۴۰۵ (۱۱ ژوئن تا ۱۹ ژوئیه ۲۰۲۶) به‌طور مشترک توسط ۱۶ شهر در سه کشور آمریکای شمالی: کانادا، مکزیک و ایالات متحده آمریکا میزبانی خواهد شد. این مسابقات اولین میزبانی توسط سه کشور و اولین جام جهانی آمریکای شمالی از سال ۱۹۹۴ خواهد بود. این مسابقات اولین مسابقاتی خواهد بود که شامل ۴۸ تیم است که از ۳۲ تیم افزایش یافته است.

فوتبال ما چه دارد که در صنعت، اقتصاد یا سیاست نداریم؟
فوتبال ما خودش را با واقعیت جهان تطبیق داده است. این بازاندیشی همان
چیزی است که امروز در سایر حوزه‌ها نیز نیاز داریم. ما در فوتبال اینگونه بودیم:

لژیونر:

لژیونر: توسعه‌ی فوتبالی از لژیونرها شروع شد. لژیونر بودن یک آرزو بود برای ما.
مرحوم ناصر حجازی که در «محمّدان بنگلادش» مربی بود، سال ۶۵ پرسپولیس را
در یک قدمی صعود شکست داد؛ و گل را بیژن طاهری زده بود، یک ایرانی دیگر! ما
اما از ناصر حجازی کینه به دل نگرفتیم؛ ما اصول جهانی را پذیرفته بودیم!

لژیونر صنعت محور:

صنعت هم لژیونر می‌خواهد؛ لژیونری که برود خارج از مرزها، ولو شرکت ما را
شکست بدهد. ما در سیاست هم لژیونر می‌خواهیم وقتی بر صندلی سازمانی
بین‌المللی بنشیند یا یک ایرانی که در کشوری با تابعیت دوم‌اش سیاستمدار می‌شود.

خلق افراد مؤثر و تأثیرگذار در سطح بین‌المللی یکی از
استراتژی‌های مهم برای توسعه نفوذ سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و
ورزشی است. این افراد می‌توانند در قالب "لژیونرها" عمل کنند و از
طریق موقعیت‌ها و نقش‌های خود، به ارتقای اهداف کلان کمک کنند.
این رویکرد، نه تنها به افزایش قدرت کشور، سازمان یا شرکت
مربوطه کمک می‌کند، بلکه می‌تواند در بلندمدت به تغییر موازنه‌های
قدرت در سطح جهانی نیز منجر شود.

مربی خارجی:

مربی خارجی: سال‌ها غرورمان لکه‌دار می‌شد از آمدن یک مربی خارجی؛ مثل انگلیسی‌ها که تا ۲۰۰۱ که اریکسون سوئدی مربی‌اش شود، از خارجی‌ها پرهیز داشت. اما پذیرفتیم مربی خارجی یعنی استفاده از دانش خارجی!

ما نمی‌توانستیم درهای یک کشور را ببندیم و تنها اتکا کنیم به مربیان داخلی که به کلاس آموزشی می‌روند. حالا همان ما باید یاد بگیریم که با تحقیق و توسعه داخلی و «دانش‌بنیان‌بازی» تنها نمی‌توانیم تیمی جهانی شویم. ما نیاز داریم تا بفهمیم گاهی لازم است تا یاد بگیریم!

یاد بگیریم از مشاور خارجی استفاده کنیم! از شرکت‌های پیشروی خارجی دعوت کنیم! ما برای چشم‌زاغ یا اسم لاتین‌شان دعوتشان نمی‌کنیم؛ ما برای یادگیری و ظرفیت‌سازی نیاز به تعامل با آن‌ها داریم.

- دانش فنی و مدیریتی: از تجربیات شرکت‌ها یا افرادی که در زمینه‌های مختلف (مانند مدیریت، فناوری، یا بازاریابی) پیشرو هستند، یاد بگیریم.
- به‌روزرسانی سیستم‌ها: سازمان‌ها و شرکت‌های داخلی باید از روش‌ها و استانداردهای جهانی استفاده کنند تا بتوانند در رقابت‌های بین‌المللی حضور مؤثری داشته باشند.
- یادگیری از اشتباهات دیگران: مشاوران خارجی می‌توانند به ما کمک کنند که از اشتباهاتی که در دیگر کشورها یا شرکت‌ها رخ داده، درس بگیریم و از تکرار آن‌ها جلوگیری کنیم.

- همکاری‌های مشترک: ایجاد شرکات‌های استراتژیک با شرکت‌های خارجی که می‌توانند به ما کمک کنند تا فناوری‌ها، محصولات، یا خدمات خود را بهبود دهیم.
- انتقال تکنولوژی: دعوت از شرکت‌های خارجی می‌تواند به انتقال دانش فنی و تکنولوژی منجر شود که در بلندمدت به توسعه صنایع داخلی کمک می‌کند.
- بازاریابی جهانی: شرکت‌های خارجی می‌توانند به ما کمک کنند تا محصولات و خدمات خود را به بازارهای بین‌المللی معرفی کنیم.

- یادگیری مستمر: ما باید از تجربیات و دانش بین‌المللی استفاده کنیم تا بتوانیم در حوزه‌های مختلف پیشرفت کنیم.
- ظرفیت‌سازی: تعامل با شرکت‌ها یا مشاوران خارجی نباید فقط به صورت موقت باشد؛ بلکه باید به ایجاد ظرفیت‌های دائمی در داخل منجر شود. به عنوان مثال، انتقال دانش فنی به متخصصان داخلی، آموزش کارکنان، و توسعه زیرساخت‌ها.
- استقلال در بلندمدت: هدف نهایی این است که با یادگیری از دنیای خارج، بتوانیم در بلندمدت به استقلال و خودکفایی دست یابیم.

بازیکن‌های خارجی در لیگ: تا سال‌ها استفاده از بازیکن خارجی در لیگ ایران یا ممنوع بود یا غیرتمن اجازه نمی‌داد از بازیکن خارجی بهره بگیریم. منطق ما ساده بود: برای حمایت از بازیکن ایرانی، راه ورود خارجی‌ها را می‌بستیم.

اما برای توسعه، ما فهمیدیم نیاز به لیگی حرفه‌ای‌تر داریم. ما خوب فهمیدیم این منطق ساده کار نمی‌کند. باید برای تعداد این بازیکنان محدودیت گذاشت؛ اما نباید درها را بست! در صنعت هم «کالای داخلی» باید در لیگ داخلی به رقابت محدود با خارجی‌ها برخیزد؛ نه آنکه خارجی را ممنوع کنیم. منطق ساده‌ی ما نه برای فوتبال کار کرد و نه برای صنعت کار خواهد کرد!

داور: وقتی فنایی کمک داور فینال جام جهانی ۹۴ شد، یعنی فوتبال ما توسعه یافته بود. فوتبال هم مانند صنعت یک زنجیره از بازیکنان، تیم‌ها، داوران، حامیان مالی و شرکت‌های تبلیغاتی است.

نمی‌شود تنها بر بازیکنان سرمایه‌گذاری کنیم، و دل خوش کنیم به توسعه. توسعه یعنی همه‌ی اجزاء زنجیره را با هم دید و با هم توسعه داد. حالا فغانی ادامه‌ی روند فنایی است.

رسانه: عادل فردوسی‌پور یک اتفاق رسانه‌ای بود. فردوسی‌پور به اندازه‌ی هر یک از آن اجزاء زنجیره‌ای که گفتیم در توسعه‌ی فوتبالی ما نقش داشت. فردوسی‌پور یک رسانه‌ی پاک بود، او فهم عمومی را رشد داد، بدون ترس به زشتی‌ها و اشتباهات تاخت. بارها مورد تهاجم هر یک از اجزاء بالا قرار گرفت.

صنعت و سیاست ما امروز رسانه ندارد، صدا، شفافیت و منتقد ندارد! ما به برنامه‌ی ۹۰ هم برای توسعه نیاز داریم.

ایرانی‌های خارجی: ما گشتیم دنیا را به دنبال دولتی‌های خودمان. دنبال کسانی که فارسی هم خوب حرف نمی‌زدند، مثل زندگی! ما از آن‌ها تست تعهد نگرفتیم! ما یاد گرفتیم هر کس در زنجیره‌ی خدمت به کشور باشد، دعوتش می‌کنیم.

ما نیاز داریم بفهمیم تا تمامی نخبگان صنعت و سیاست خارج از ایران، ایرانی‌اند؛ تنها اگر عامل توسعه‌ی ایران باشند!

فوتبال را نمی‌شد با محدود کردن توسعه داد؛ پس: بیایید فوتبالی باشیم!

بازیکن‌های خارجی در لیگ

داور بین‌المللی

رسانه

ایرانیان مقیم